

[Steen Folke]

mellem supermagterne, uden at der bliver opstillet nye NATO-raketter. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, hvad udenrigsministeren har gjort for at følge dette pålæg op. Har udenrigsministeren henvendt sig til USA eller til anden side og krævet en forlængelse af forhandlingerne uden endelig opstilling af raketterne, eller agter ministeren at komme med en sådan henvendelse eller andre initiativer for at gøre noget aktivt med henblik på at realisere dagsordenen af 26. maj 1983, hvor kravet om forlængelse af forhandlingerne uden endelig opstilling af raketter er noget helt centralt?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som jeg vist også gjorde opmærksom på, da vi havde debatten her i tinget, kan Danmark jo ikke tvinge de andre NATO-lande til at holde et møde, hvis de ikke vil have det, og det skal vi egentlig være glade for, for det ville ikke være rart at være et lille land i en alliance, hvor et flertal eller nogle stærke kræfter bare kunne tvinge nogen til at gøre noget, man ikke havde lyst til. Som jeg sagde før, er vi mere interesserede i consensusprincippet end så mange andre i en sådan alliance.

Til hr. Steen Folke kan jeg sige, at jeg aktivt har fremført de synspunkter, som det er blevet mig pålagt at fremføre, og det agter jeg også at gøre ved fremtidige NATO-møder.

Steen Folke (VS):

Det var unægtelig et meget undvigende svar. Hvad har udenrigsministeren konkret gjort for at fremføre kravet om en forlængelse af forhandlingerne i Genève – som er noget centralt i den dagsorden – siden den 3. november, hvor regeringen modtog en dagsorden, der pålagde den aktivt at arbejde for de synspunkter? Vil udenrigsministeren sige, hvad han har gjort eller hvad han agter at gøre for at følge det krav op om en aktiv indsats? Det er ikke nok at sige: jeg har aktivt gjort det. Hvad har udenrigsministeren gjort? Kan vi få et eksempel på, hvad det er, udenrigsministeren har gjort, eller hvad han vil gøre?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nu ved hr. Steen Folke jo godt, at der ikke har været nogen udenrigsministermøder siden da; men ved møder i andre fora, herunder forsvarsministermødet, er der fra regeringens side gjort rede for de synspunkter, som det danske folketing har pålagt os at gøre rede for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der kommer en raketdebat den 1. december 1983 om dette emne.

Spm. nr. S 143

5) Til statsministeren af:

Poulsgaard (FP):

»Vil statsministeren oplyse, om det virkelig forholder sig således, som nogle – og specielt visse aviser – forsøger at skabe en myte om: at fattigdomsspøgelset er ved at opstå i Danmark sammenholdt med andre lande, vi plejer at sammenligne os med?«

Skriftlig begrundelse

Der er nogle, der har interesse i at skabe en myte om, at Danmark er ved at blive et land med mange fattige, men det er jo et spørgsmål, om det virkelig er sandt, hvis man sammenligner os med andre lande.

Spørgeren har en fornemmelse af, at der måske foregår en forkert fordeling af de midler, der er til rådighed, men samtidig tror jeg ikke rigtig på, at der findes virkelig fattige i Danmark.

Poulsgaard (FP):

Som en af dem, der er født i trediverne, og som kan huske fattigdom – virkelig fattigdom – bliver man rystet, når man i B.T. den 8. november kan læse om den sorteste fattigdom og om, at 700.000 danske næsten lever på sultegrænsen. Jeg synes simpelt hen, det er at sjofle fattigdomsbegrebet til. Jeg håber aldrig nogen sinde at vi får fattigdomsproblemer i Danmark; jeg er stolt af at tilhøre en nation, der har udryddet fattigdomsproblemerne. Men jeg vil da ikke benægte, at der kan være enkelte enestående tilfælde, hvor der kan være brug for mere hjælp, og dem har vi i mit parti jo også været villige til